

نه اون خوبه نه ايشون - لعنت به هر دوتاشون (ضرب المثل عاميانه)

امروز ایمیلی از دوستان "کانون مدافعان حقوق کارگر" به دستم رسید که با جمله زیر شروع می شد:

امروز این مساله خود را در میان روشنفکران به صورت حمایت از بشار اسد یا مخالفان وي نشان مي دهد. عده اي تنها مداخله هاي امريکا را مشاهده مي کنند و جنایات بشار اسد را نمي بينند وعده اي هم به عکس، مداخله هاي امريکا برایشان امر مهمي نيست

چرا روشنفکر باید میان ارتجاع و امپریالیسم یکی را انتخاب کند؟ چرا روشنفکر برای خود این استقلال نظر را نداشته باشد که هم ارتجاع و هم امپریالیسم را محکوم کند؟ جنایات حکومت سوریه در مباران شهرهای پرجمعیت این کشور امری نیست که بتوان از آن دفاع کرد، هم چنانکه مداخله ی دیگر کشورها در سوریه محکوم است. در این میان این مردم ، کارگران و زحمتکشان سوریه هستند که بیشترین صدمات ویرانی ها و کشتار را تحمل میکنند و آنها هستند که باید در باره ی سرنوشت خود تصمیم بگیرند. شك نیست که این تصمیم گیری ابتدا با کنار زدن حکومت جنایتکار سوریه امکان پذیر است و آنگاه استقلال مردم در انتخاب سرنوشت خود باید مد نظر روشنفکران قرار گیرد.

که این خود حکایت برخی از فعالین سیاسی کشور ما نیز هست. اردشیر عمانی (تصویر سمت راست) از نفرت امپریالیسم به جمهوری اسلامی رسیده است و صفر قره باغی (تصویر سمت چپ) از نفرت از جمهوری اسلامی به اسرائیل.

اولی "سخنگوی" جمهوری جهل و جنون اسلامی می شود و دومی "سخنگوی" دولت ضد بشری اسرائیل.

همکار ی اردشیر با دفتر ریاست جمهوری ایران است و همراهی صفر با بنیاد دموکراسی در ایران

اولی دلقکی است در خدمت احمدی نژاد و دومی ملیجکی است در دربار کنت تیمرمن.

حال آنکه، هم دولت جمهوری اسلامی ایران و هم دولت اسرائیل، هر دو، دو دولت مذهبی هستند و ضد بشر.

بیژن آبادی

20 Sep 2012